

УДК 78

DOI <https://doi.org/10.32782/facs-2024-6-8>

Тетяна ЛІТЕПЛО

аспірантка кафедри історії музики, Львівська національна музична академія імені М. В. Лисенка, вул. О. Нижанківського, 5, м. Львів, Україна, 79000

ORCID: 0009-0003-7641-7435

Бібліографічний опис статті: Літепло, Т. (2024). Вплив музично-освітніх інституцій Дрогобича на інтенсифікацію композиторської творчості краю. *Fine Art and Culture Studies*, 6, 55–61, doi: <https://doi.org/10.32782/facs-2024-6-8>

ВПЛИВ МУЗИЧНО-ОСВІТНІХ ІНСТИТУЦІЙ ДРОГОБИЧА НА ІНТЕНСИФІКАЦІЮ КОМПОЗИТОРСЬКОЇ ТВОРЧОСТІ КРАЮ

Метою статті є аналіз впливу музично-освітніх інституцій міста Дрогобич (Львівщина) на розвиток композиторської творчості в регіоні. Дослідження спрямоване на визначення ролі навчальних закладів у формуванні професійного середовища для композиторів, активізації їхньої творчої діяльності, а також на вивчення їхнього внеску у культурний розвиток краю.

Методологія. У статті застосовано міждисциплінарний підхід, що базується на методах культурологічного, історико-аналітичного та музикознавчого аналізу. Використано методи контекстуального аналізу для дослідження історичних обставин становлення музичних інституцій, а також порівняльний метод для виявлення специфіки їхнього впливу на регіональну композиторську творчість.

Наукова новизна статті полягає у виявленні взаємозв'язків між розвитком музично-освітніх інституцій у Дрогобичі та активізацією композиторської діяльності в регіоні. Вперше в дослідженні підкреслено роль цих інституцій у формуванні унікального культурного середовища, яке сприяло появі нових музичних творів та зміцненню професійного рівня композиторів.

Висновки. Музично-освітні інституції Дрогобича (музично-педагогічний факультет Дрогобицького педагогічного університету ім. І. Франка та Дрогобицьке музичне училище (коледж) ім. В. Барвінського) відіграли ключову роль у становленні композиторської школи регіону, створивши сприятливі умови для творчої діяльності місцевих композиторів. Їхня діяльність сприяла розвитку професійного музичного середовища, що поєднувало виконавців, педагогів і творців музичних творів. Діяльність означених музичних інституцій значно стимулювала появу нових музичних творів, зокрема камерних, хорових і оркестрових композицій, які стали відображенням локальної культурної ідентичності. Це сприяло утвердженню регіонального музичного стилю у загальноукраїнському та європейському контекстах.

Отримані результати дослідження можуть бути корисними для розробки стратегій збереження та розвитку музично-культурного потенціалу регіону.

Ключові слова: музично-освітні інституції, Дрогобич, композиторська творчість, музична культура, регіональний розвиток.

Tetiana LITEPLO

PhD student at the Department of Music History, Mykola Lysenko Lviv National Music Academy, 5 O. Nizhankivskogo Str., Lviv, Ukraine, 79000.

ORCID: 0009-0003-7641-7435

To cite this article: Liteplo, T. (2024). Vplyv muzychno-osvitnikh instytuttsii Drohobycha na intensyfikatsiiu kompozytorskoj tvorchosti kraiu [The influence of music and educational institutions in Drohobych on the intensification of compositional creativity in the region]. *Fine Art and Culture Studies*, 6, 55–61, doi: <https://doi.org/10.32782/facs-2024-6-8>

THE INFLUENCE OF MUSIC AND EDUCATIONAL INSTITUTIONS IN DROHOBYCH ON THE INTENSIFICATION OF COMPOSITIONAL CREATIVITY IN THE REGION

The purpose of the article is to analyse the impact of music education institutions in Drohobych (Lviv region) on the development of composers' creativity in the region. The research is aimed at determining the role of educational

institutions in shaping the professional environment for composers, intensifying their creative activity, and studying their contribution to the cultural development of the region.

Methodology. *The article uses an interdisciplinary approach based on the methods of cultural, historical, analytical and musicological analysis. The methods of contextual analysis are used to study the historical circumstances of the formation of musical institutions, as well as the comparative method to identify the specifics of their influence on regional compositional creativity.*

The scientific novelty of the article lies in the identification of the relationship between the development of music education institutions in Drohobych and the intensification of composing activity in the region. For the first time, the study emphasises the role of these institutions in the formation of a unique cultural environment that contributed to the emergence of new musical works and strengthening the professional level of composers.

Conclusions. *The musical and educational institutions of Drohobych (the Faculty of Music and Pedagogy of the Ivan Franko Drohobych Pedagogical University and the Drohobych Music School (College) named after V. Barvinsky) played a key role in the formation of the region's compositional school, creating favourable conditions for the creative activity of local composers. Their activities contributed to the development of a professional musical environment that united performers, teachers, and composers. The activities of these musical institutions significantly stimulated the emergence of new musical works, including chamber, choral and orchestral compositions, which reflected the local cultural identity. This contributed to the establishment of a regional musical style in the national and European contexts.*

The results of the study can be useful for developing strategies for the preservation and development of the musical and cultural potential of the region.

Key words: *music and educational institutions, Drohobych, compositional creativity, musical culture, regional development.*

Актуальність дослідження. Дрогобич історично був важливим осередком музичного та культурного життя Західної України. Музично-освітні інституції міста зробили вагомий внесок у розвиток регіональної композиторської творчості, але їхній вплив залишається недостатньо вивченим. У сучасному контексті реформування музичної освіти досвід цих установ є цінним для вдосконалення навчальних програм. Аналіз ролі регіональних центрів, таких як Дрогобич, підкреслює їхній вплив на загальноукраїнську музичну культуру. Дане дослідження сприяє збереженню національної спадщини та розумінню зв'язку між освітою й творчістю.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідження музичного мистецтва Дрогобиччини привертає увагу провідних регіональних науковців. У 2006 році І. Бермес захистила кандидатську дисертацію на тему «Хорове життя Дрогобиччини першої половини ХХ століття в контексті духовного розвитку Галичини» (Бермес, 2006). Питання професіоналізації музичного життя регіону було розглянуто Л. Мартинівим у його кандидатській дисертації, захищеній у 2019 році (Мартинів, 2019). У 2021 році Н. Сторонська представила дослідження, присвячене діяльності дрогобицької музичної школи в контексті українського академічного мистецтва, зокрема на прикладі Інституту музичного мистецтва Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка (Сторонська, 2021). Окремі аспекти

діяльності Дрогобицької організації НСКУ висвітлено у публікаціях таких авторів, як В. Грабовський (Грабовський, 1997), О. Німилевич (Німилевич, 2013), Т. Павлів (Літепло) (Павлів, 2018, 2019), О. Яцків (Яцків, 1999).

Тема впливу музично-освітніх інституцій на композиторську творчість регіонів, зокрема Дрогобича, залишається малодослідженою. У контексті композиторської творчості дослідження здебільшого зосереджуються на окремих поста-тях, тоді як колективний вплив освітніх інституцій не був предметом ґрунтовного аналізу. Отже, **метою статті** є систематизувати інформацію про діяльність музично-освітніх установ Дрогобича та їхній вплив на регіональну композиторську школу, що сприятиме кращому розумінню культурного процесу у Західній Україні.

Виклад основного матеріалу. Дрогобиччина є одним із визначних культурних осередків Галичини, знаним своїми давніми мистецькими традиціями. У селі Нагуєвичі, поблизу Дрогобича, народився видатний поет і письменник Іван Франко, який саме тут зробив свої перші літературні спроби. У навчальних закладах регіону працювали такі відомі діячі, як композитор Остап Нижанківський, оперний співак Модест Менцинський, театральний діяч Йосип Стадник, а також хоровий диригент і педагог о. Северин Сапрун. У місті з лекціями й концертами виступали Станіслав Людкевич, Василь Барвінський, Нестор Нижанківський, Борис Кудрик, Роман Савицький та інші, зокрема в межах інспекцій філії ВМІ ім. М. Лисенка.

Високий рівень музичної освіти регіону забезпечується діяльністю Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка з факультетом початкової та мистецької освіти (колишній Інститут музичного мистецтва) і Дрогобицького музичного фахового коледжу ім. В. Барвінського (раніше – училище). У цьому контексті варто більш детально висвітлити контекст формування та розвитку їх діяльності.

Історичні події середини ХХ століття стали переломним моментом у культурному та музичному розвитку Дрогобицького краю. Встановлення радянської влади у 1939 році призвело до створення у 1939 році Дрогобицької області, що складалася з 30 районів.

У 1951 році Дрогобицький учительський інститут був реорганізований у педагогічний, а в 1954 році йому присвоїли ім'я Івана Франка. У 1998 році заклад отримав статус університету, ставши Дрогобицьким державним педагогічним університетом імені Івана Франка (ДДПУ ім. І. Франка). Музично-педагогічний факультет, що увійшов до складу університету, став важливим осередком вищої музичної освіти на Дрогобищині.

У 1960 році в структурі університету було створено кафедру музики і співів завдяки зусиллям Анатолія Рябчуна, метою якої було підвищення фахового рівня педагогів з музичних дисциплін. А. Рябчун також виступив ініціатором створення музично-педагогічного факультету, заснованого у 1962 році для підготовки вчителів музики та викладачів педагогічних училищ. З 1964 року факультет функціонував у денній, заочній і вечірній формах навчання.

Першим деканом факультету став Василь Якуб'як (1912–1981) – композитор, педагог і музично-громадський діяч, який сприяв утвердженню композиторської творчості як важливої складової діяльності закладу. Працюючи викладачем та адміністративним керівником, В. Якуб'як активно розвивав виконавську й композиторську діяльність. У його творчому доробку – різножанрові твори, серед яких «Фортепіанний квінтет», сюїти, марші, музика до драматичних постановок, пісні та інструментальні композиції. Завдяки його зусиллям музична освіта в регіоні отримала новий поштовх до розвитку.

Творчий тандем композитора В. Якуб'яка та молодого коломийського поета Івана Юзюка

(нині відомого диригента, Народного артиста України, завідувача кафедри оперної підготовки Львівської національної музичної академії імені М. В. Лисенка) став одним із найрезультативніших у творчій діяльності композитора. Спільно вони створили близько півтора десятка різножанрових творів, серед яких 11 пісень були адресовані дітям молодшого шкільного віку. Як відзначає Оксана Захарчук, «різножанрова і тематично багата композиторська спадщина В. Якуб'яка увібрала в себе мелодико-гармонічні та ритмічні особливості чарівного народного українського мелосу» (Захарчук, 2015, с. 149).

У листопаді 1966 року кафедра музики і співів була розділена на дві підструктури: кафедру теорії, історії музики та гри на музичних інструментах і кафедру методики музичного виховання, співів та хорового диригування. Ці назви зберігалися до 2002 року.

У 1968 році деканом музично-педагогічного факультету ДДПУ імені І. Франка став Лев Коцан – досвідчений педагог і музикант, який очолював факультет протягом трьох термінів (1968–1976 рр.). Під його керівництвом було створено професійний колектив викладачів, таких як С. Стельмашук, С. Масний, В. Якуб'як, О. Яцків, З. Антонішак та ін. За ці роки факультет поступово відійшов від рис русифікованості та псевдоінтернаціоналізації, набувши виразної української ідентичності (Мартинів, 2011, с. 408).

З 1976 до 1987 року посаду декана обіймав Корнель Сятецький – Заслужений працівник освіти України, професор і завідувач кафедри народних музичних інструментів та вокалу, який продовжив традиції національного культурного розвитку факультету.

З 1987 року деканом музично-педагогічного факультету є Степан Дацюк – Заслужений працівник культури України, професор, диригент і громадський діяч. Під його керівництвом у 2001 році діяльність факультету було структуровано за трьома кафедрами: «Методики музичного виховання та диригування», «Музично-теоретичних дисциплін та фортепіано» і «Народних музичних інструментів та вокалу». Кожна кафедра об'єднує висококваліфікованих фахівців, серед яких доктори і кандидати мистецтвознавства, члени НТШ і НСКУ, а також викладачі з почесними званнями. Важ-

ливою складовою роботи факультету стала наукова діяльність, зосереджена на дослідженні інструментального та хорового виконавства, музичної україніки й проблем музично-педагогічної освіти.

У 2014 році музично-педагогічний факультет було реорганізовано в Інститут музичного мистецтва, директором якого став С. Дацюк, а згодом – факультет початкової освіти та мистецтва, в склад якої увійшли кафедра вокально-хорового, хореографічного та образотворчого мистецтва, а також кафедра музично-теоретичних дисциплін та інструментальної підготовки.

Інститут виконує важливу роль у забезпеченні Дрогобиччини, з її складною культурно-мистецькою інфраструктурою та значним попитом на мистецькі спеціальності, кваліфікованими фахівцями. Тут готують спеціалістів у галузі музичної педагогіки, музикознавства, вокального та інструментального виконавства, а також організаторів мистецьких процесів, адаптованих до потреб регіону.

Важливим аспектом є те, що викладачі Інституту стали першими професійними композиторами Дрогобиччини. У своїй творчій діяльності вони представили широку палітру музичних жанрів і форм, чим сприяли розвитку регіональної музичної культури.

Одним із перших композиторів Дрогобиччини був Юліан Корчинський (1921–1990) – художній керівник Прикарпатського ансамблю пісні і танцю «Верховина», засновник і керівник ансамблю «Трускавчанка», доцент, завідувач кафедри методики музичного виховання, співів та хорового диригування Дрогобицького державного педагогічного інституту імені Івана Франка. Він активно займався громадською діяльністю, організовував музичне життя регіону та збирав народну пісенну творчість.

Збираючи репертуар для ансамблів, Юліан Корчинський записав понад 2000 народних пісень Прикарпаття, зокрема бойківських, лемківських і гуцульських. Він підготував до друку 500 пісень із південних районів Львівщини. Основний творчий інтерес композитора полягав у збиранні та хоровому опрацюванні музично-пісенного фольклору.

Хорова творчість Корчинського включає обробки народних пісень для хору а capella, обробки з інструментальним супроводом, авторські обробки народних пісень і власні

хорові композиції. Проте він значно менше уваги приділяв створенню власних вокально-хорових композицій і хорових аранжувань творів інших авторів. Інструментальна музика не належала до його творчих зацікавлень.

Обробки народних пісень, створені Юліаном Корчинським, стали не лише важливим внеском у його творчий доробок, а й значущим явищем української хорової музики другої половини ХХ століття. Композитор аранжував українські народні пісні для різних видів хорів, здебільшого без супроводу, та опублікував їх у збірках: «Бойківські та лемківські народні пісні» (1970), «Українські народні пісні: Обробка для хору в супроводі баяна» (1973), «Карпатські струмочки» (1979), «Пісні з Львівщини» (1988).

Ці збірки, особливо остання, є найбільшою за обсягом колекцією народних пісень Львівщини, створеною однією людиною, а не групою фахівців. Як збирач і дослідник народної творчості, Юліан Корчинський продовжив традиції, започатковані М. Лисенком, М. Леонтовичем та іншими українськими композиторами, які самостійно записували народні пісні та створювали їх обробки.

Серед визначних митців Дрогобиччини другої половини ХХ століття вирізняється Степан Стельмашук (1925–2011), багатогранний талант якого розкрився у різних сферах: диригентсько-хормейстерській діяльності, композиторстві, педагогіці, фольклористиці, музикознавстві та культурно-просвітницькій роботі. Він був засновником і керівником народної чоловічої хорової капели «Бескид».

Основу творчого доробку С. Стельмашука становлять хорові твори, написані на тексти класиків і сучасників, зокрема Т. Шевченка, П. Грабовського, Б. Грінченка, В. Сосюри, О. Гончара, П. Воронька, Т. Коломієць та М. Шалати. Його музична спадщина зібрана у чотирьох репертуарних збірниках («Твори для чоловічого хору», «Вибрані хорові твори», «Народні пісні для хору», «Ансамблі та пісні»), які є цінним внеском у скарбницю української хорової культури.

С. Стельмашук створив низку оригінальних творів, серед яких «Служба Божа», «Плач Ярославни», «Каменярі», а також здійснив обробки українських коляд і народних пісень. Значну частину його творчого доробку становить духовна музика. У 2007 році було опубліковано

«Службу Божу для мішаного хору», над якою композитор працював у 1949–1951 роках за радянських часів і завершив у 1988–1992 роках.

Видатне місце в історії музичного мистецтва Дрогобиччини належить Роману Сов'яку (1939–2007) – диригенту, композитору, науковцю, публіцисту, краєзнавцю. Він проявив себе як визначний культурний діяч і просвітник, професор ДДПУ імені Івана Франка, член Національної спілки композиторів України та багаторічний керівник і головний диригент чоловічої хорової капели «Бескид».

Його творчий шлях почався у провідних музичних закладах Західної України, а педагогічна кар'єра пов'язана з Дрогобицьким педагогічним інститутом. Р. Сов'як був активним композитором, писав хоріві, інструментальні та вокальні твори, обробляв народні пісні, а також працював над музичною інтерпретацією літературної спадщини І. Франка та поетів-сучасників. Значну увагу приділяв духовній музиці та науковій діяльності, включаючи першу монографію про О. Нижанківського. Його внесок у національну культуру та громадське життя залишив глибокий слід, що підтверджується фестивалями, присвяченими його пам'яті.

Важливу роль у розвитку композиторської творчості на Дрогобиччині відіграла діяльність композиторського факультату Дрогобицького державного музичного коледжу ім. В. Барвінського (зараз фаховий музичний коледж).

У 1976 році, з початком викладання в Дрогобицькому музичному училищі випускника композиторського факультету Львівської консерваторії Миколи Ластовецького, тут було створено композиторський факультатив. Під його керівництвом навчалася близько 20 студентів з різних відділів [згідно з інтерв'ю Т. Павлів з Миколою Ластовецьким від 31.05.2020]. Для популяризації творчих досягнень студентів в училищі організовувалися концерти з їхніх творів, які здобували широкий суспільний резонанс, а також проводилися творчі конкурси.

Саме в цей час були створені перші музичні твори студентів училища – Володимира Сивохи́па, Богдана Сюті, Романа Стельмашука, Романа Цися, Володимира Боркова, Олега Зинича, Ірини Матійчин та інших. Більшість із них продовжили навчання на композиторському факультеті Львівської консерваторії: Богдан Сюта (клас П. Гергелі), Роман Стель-

машук (клас М. Скорика), Роман Цись (клас Л. Мазепи). Інші студенти, хоч і не здобули професійної композиторської освіти, залишилися активними діячами у цій сфері.

У період 1982–1997 років композицію в Дрогобицькому музичному училищі викладав Юрій Сидоряк, який зробив вагомий внесок у розвиток творчого потенціалу талановитої молоді. Ще раніше, у 1969 році, в училищі розпочав викладацьку діяльність Володимир Грабовський, який у 1993 році став першим членом Спілки композиторів України в Дрогобичі.

Завдяки його ініціативі у 1997 році була заснована Дрогобицька організація НСКУ, яку він очолює до сьогодні. Володимир Семенович активно працював над залученням до Спілки композиторів і музикознавців, а також педагогів музичного училища та музично-педагогічного факультету ДДПУ ім. І. Франка.

Центральною постаттю в композиторському житті Дрогобиччини є композитор, педагог, музикознавець і музично-громадський діяч Микола Ластовецький (нар. 1947 р.). Він є членом Національної спілки композиторів України та Спілки театральних діячів України, очолює науково-культурологічне товариство імені В. Барвінського, а також обіймає посаду доцента кафедри музикознавства та фортепіано Дрогобицького державного педагогічного університету імені І. Франка.

Вихованець Львівської композиторської школи, Микола Ластовецький здобув освіту в Львівській консерваторії імені М. В. Лисенка, де навчався у класі професора Романа Сімовича, випускника Празької консерваторії. М. Ластовецький – багатогранний український композитор, творчий доробок якого охоплює широкий спектр жанрів і стилів. Його музика відзначається оригінальністю, багатством інтонаційного матеріалу, глибоким зв'язком із народною культурою та використанням сучасних композиторських технік.

Пріоритетною для композитора є симфонічна музика: твори, як-от симфонічна поема «Галичина», увертюра «Бойківська», симфонієтта «Пам'яті Героїв Крут», втілюють національні мотиви та драматизм історичних подій. Особливу увагу привертає увертюра «Бойківська», створена на основі бойківських мелодій, із застосуванням сучасних засобів композиції, як-от сонористика.

Камерно-інструментальні твори композитора, включаючи «Гаївки» для струнного оркестру, відзначаються тонким поєднанням фольклорних елементів із сучасними техніками. Використовуються експериментальні прийоми звуковидобування, зокрема, алеаторика.

У жанрі фортепіанної музики митець створив низку педагогічних збірників для дітей і юнацтва, які гармонійно поєднують національний колорит із сучасною музичною мовою. Яскравий приклад – цикл «Раціональні ескізи», побудований на додекафонній техніці.

Хорова музика М. Ластовецького звертається до текстів класиків української літератури (Т. Шевченко, І. Франко, Л. Українка), створюючи твори із глибоким емоційним наповненням. Значне місце займають опрацювання календарно-обрядових пісень та веснянок, що демонструють прагнення композитора до збереження й розвитку народної творчості. Окрім того, композитор написав музику до понад 30 вистав, серед яких «Юрій Дрогобич», «Морозенко», «Івасик Телесик».

Висновки. Музично-освітні інституції Дрогобича відіграли важливу роль у формуванні професійного музичного середовища регіону, що значно активізувало композиторську діяльність. Дрогобицький музичний фаховий коледж імені Василя Барвінського та факультет почат-

кової та мистецької освіти Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка були ключовими центрами професійної підготовки музикантів. Завдяки їхній діяльності було створено умови для розкриття творчого потенціалу місцевих композиторів, розвитку нових жанрів і популяризації українського музичного мистецтва.

Викладачі та випускники цих закладів брали участь у численних культурних ініціативах, що стимулювало появу нових музичних творів. Музично-освітні установи також створювали сприятливе середовище для взаємодії композиторів, виконавців і теоретиків, формуючи унікальну регіональну мистецьку спільноту. Завдяки діяльності цих інституцій регіональна композиторська творчість отримала новий імпульс, а Дрогобич утвердився як вагомий осередок музичної культури України.

Перспективи подальших досліджень охоплюють аналіз впливу музично-освітніх інституцій Дрогобича на формування стилю місцевих композиторів, порівняння їхньої діяльності з іншими регіонами та дослідження соціокультурного контексту. Важливими є також популяризація спадщини через цифрові архіви й мультимедійні проекти, які інтегрують традиції минулого у сучасний освітній процес.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Бермес І. Л. Хорове життя Дрогобиччини першої половини ХХ ст. в контексті духовного розвитку Галичини. : к.мист. : спец. 17.00.03 Музичне мистецтво / Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка. 2006.
2. Грабовський В. С. Грабовський В. С. Відбувся фестиваль української музики «Струни душі нашої» // ARTLINE. 1997. Ч. 9. С. 64.
3. Захарчук О. М. Василь Якуб'як – співець прикарпатського краю. *Українська музика*. Львів, 2015. № 3 (17). С. 148–150.
4. Мартинів Л. І. Етапи професіоналізації музичного життя Дрогобиччини: автореферат дис. ... канд. мистецтвознавства: 17.00.03 «Музичне мистецтво» / М-во культури України, ЛНМА імені М. В. Лисенка. Львів, 2019. 19 с.
5. Німилович О. М. Дрогобицька організація Національної спілки композиторів України: історія в особистостях. *Науковий вісник Національної музичної академії України імені П.І. Чайковського*. Вип. 86: Історія в особистостях. Київ: НМАУ ім. П.І. Чайковського, 2013. С. 128–139.
6. Павлів Т. І. Віхи діяльності Дрогобицької організації Національної спілки композиторів України / Збірник матеріалів Міжнародного наукового форуму «Музикознавчий універсум молодих», 27 лютого – 2 березня 2018 року: тези. Львів: Видавець Т. Тетюк, 2018. С. 100–101.
7. Павлів Т. І. Музикознавчий доробок членів Дрогобицької організації НСКУ / Збірник матеріалів VI Всеукраїнської наукової конференції «Мистецька культура: історія, теорія, методологія». Львів, 2018.
8. Павлів Т. І. Нотовидавнича діяльність Дрогобицької організації Національної спілки композиторів України / Збірник доповідей та повідомлень Міжнародної наукової конференції «Видавничий рух в Україні: середовища, артефакти». Львів, 2019.
9. Селянський І. І. В Дрогобичі діє осередок СКУ // *Галицька зоря*. 1998. № 5(1138). 13 січня.

10. Сторонська Н. З. Діяльність Дрогобицької музичної школи в контексті українського академічного мистецтва (на прикладі Інституту музичного мистецтва Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка) дис. ... канд. мистецтвознавства: 17.00.03 «Музичне мистецтво» / М-во освіти і науки України, Сумський державний педагогічний університет імені А. Макаренка. Суми, 2021. 345 с.

REFERENCES:

1. Bermes I. L. (2006) Khorove zhyttia Drohobychchyny pershoi polovyny KhKh st. v konteksti dukhovnoho rozvytku Halychyny. [The choral life of the Drohobych region in the first half of the twentieth century in the context of the spiritual development of Galicia.]: k.myst. : spets. 17.00.03 Muzychne mystetstvo / Drohobytskyi derzhavnyi pedahohichnyi universytet imeni Ivana Franka [in Ukrainian].
2. Hrabovskyi V. S. (1997) Vidbuvsia festyval ukrainskoi muzyky «Struny dushi nashoi» [The Ukrainian Music Festival ‘Strings of Our Soul’ took place]// ARTLINE. Ch. 9. S. 64. [in Ukrainian].
3. Zakharchuk O. M. Vasyl Yakubiak – spivets prykarpatskoho kraiu [Vasyl Yakubyak is a singer from the Carpathian region] *Ukrainska muzyka*. Lviv, 2015. № 3 (17). S. 148–150. [in Ukrainian].
4. Martyniv L. I. (2019) Etapy profesionalizatsii muzychnoho zhyttia Drohobychchyny [Stages of professionalisation of musical life in the Drohobych region]: avtoreferat dys. ... kand. mystetstvoznavstva: 17.00.03 «Muzychne mystetstvo» / M-vo kultury Ukrainy, LNMA imeni M. V. Lysenka. Lviv. 19 s. [in Ukrainian].
5. Nimylovych O. M. (2013) Drohobytska orhanizatsiia Natsionalnoi spilky kompozytoriv Ukrainy: istoriia v osobystostiakh [Drohobych Organisation of the National Union of Composers of Ukraine: History in Personalities]// *Naukovyi visnyk Natsionalnoi muzychnoi akademii Ukrainy imeni P.I. Chaikovskoho*. Vyp. 86: Istoriia v osobystostiakh. Kyiv: NMAU im. P.I. Chaikovskoho. S. 128–139. [in Ukrainian].
6. Pavliv T. I. (2018) Vikhy diialnosti Drohobytskoi orhanizatsii Natsionalnoi spilky kompozytoriv Ukrainy [Milestones of the Drohobych Organisation of the National Union of Composers of Ukraine]// *Zbirnyk materialiv Mizhnarodnogo naukovofo forumu «Muzykoznavchyi universum molodykh»*, 27 liutoho – 2 bereznia 2018 roku: tezy. Lviv: Vydavets T. Tetiuk. S. 100–101. [in Ukrainian].
7. Pavliv T. S. (2018) Muzykoznavchyi dorobok chleniv Drohobytskoi orhanizatsii NSKU [Musicological achievements of the members of the Drohobych organisation of the NUWC] / *Zbirnyk materialiv VI Vseukrainskoi naukovofo konferentsii «Mystetska kultura: istoriia, teoriia, metodolohiia»*. Lviv. [in Ukrainian].
8. Pavliv T. S. (2019) Notovydavnycha diialnist Drohobytskoi orhanizatsii Natsionalnoi spilky kompozytoriv Ukrainy [Music Publishing Activity of the Drohobych Organisation of the National Union of Composers of Ukraine]// *Zbirnyk dopovidei ta povidomlen Mizhnarodnoi naukovofo konferentsii «Vydavnychyi rukh v Ukraini: seredovyshcha, artefakty»*. Lviv. [in Ukrainian].
9. Selianskyi I. I. (1998) V Drohobychi diie oseredok SKU [UWC branch operates in Drohobych] // *Halytska zoria*. №5(1138). 13 sichnia.[in Ukrainian].
10. Storonska N. Z. (2021) Diialnist Drohobytskoi muzychnoi shkoly v konteksti ukrainskoho akademichnoho mystetstva (na prykladi Instytutu muzychnoho mystetstva Drohobytskoho derzhavnoho pedahohichnoho universytetu imeni Ivana Franka) [Activities of Drohobych Music School in the Context of Ukrainian Academic Art (on the Example of the Institute of Musical Art of Ivan Franko Drohobych State Pedagogical University)]dys. ... kand. mystetstvoznavstva: 17.00.03 «Muzychne mystetstvo» / M-vo osvity i nauky Ukrainy, Sumskyi derzhavnyi pedahohichnyi universytet imeni A. Makarenka. Sumy. 345 s.[in Ukrainian].